

ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
 Helyben: Egész évre . 10 K Vidékre: Egész évre . 12 K
 Fél évre . . . 5 „ Fél évre . . . 6 „
 Negyed évre 2-50 „ Negyed évre 3 „
 Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusítónál.

Felelős szerkesztő:

Dr. HEBRONY JÓZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TÁRSA nyomdája

A lap megjelen

minden kedd, csütörtök és szombaton.

Politika és mezőgazdaság.

Aki komolyan gondolkozik a magyar közjog állapota fölött, az mely szomorúsággal látja, hogy nálunk minden külső befolyás, sőt még a természeti jelenségek is képesek arra hatást gyakorolni. — És amint minden téren érezzük az osztrák politika nyomasztó hatását, mert nálunk a közélet minden ágába belenyúlik a politika, aképpen viszont a közélet legapróbb jelenségei óriási mértékben megingatni képesek a mi összefercelt közjogi szervezetünket. Nem is szólnék arról, hogy a legjelentékesebb osztrák helyzetek is képesek a mi közjogi viszonyainkat megváltoztatni vagy annak átalakulását irányítani. A jó Isten verése, hogy a két összenőtt iker közül csupán az egyik kap élető levegőt, amely fejlődését biztosítja s hogy ennek következtében a másiknak az életerei elernyednek, mert az élethez szükséges mozgást közvetíteni nem képesek. Most csak az országon belül létező tényezők egyikével kívánjuk igazolni fenti állításunkat.

Mert mindezek a gondolatok a mos-

tani rettenetes szárazság alkalmából jutottak eszünkbe . . .

Az bizonyos, hogy ilyen hosszú idő óta tartó szárazság bármely államot is érzékenyen sújt, amely, — bár a legkisebb mértékben is — arra van utalva, hogy földművelés útján biztosítsa a polgárok megélhetését, vagyis olyan állam, amely nem pusztán ipari vagy kereskedelmi, hanem részben földművelő állam is. Mert a föld terményeinek a fejlődéshez esőre van szükségük és ezt mesterségesen előidézni nem lehet. Ahol tehát beüt a szárazság, ott bizony sovány az esztendő nagyon.

Csak hogy más államoknak megvan az az előnyük, hogy azt a esapást, melyet a természet a mezőgazdaság fejlődésére mér, az ipar és kereskedelem alkotásaival ellensúlyozni tudják. Amit a természet megtagadott, azt az ember ipari munkája pótolja.

Ámde nálunk mindez másképpen van. Ha nem hinnék el, hogy földművelő nép vagyunk, meggyőző bennünket a szárazság, mely elpusztítja, megnyomorítja a föld terményeit.

Mélyen elszomorító dolog az, hogy

egy országnak a sorsa az időjárás szélsőségeitől függ. Az időjárás kedvező, vagy mostoha volta állapítja meg a boldogulás feltételeit. Nálunk az időjárás véleménye mindig dönt annyit, mint a gazdák, kereskedők és iparosok minden túlfeszített munkája.

Mert vajjon hol találja meg a boldogulás alapfeltételét ez az ország, ha nem a földben? Vajjon számíthat-e ez az ország arra, hogy a természet mostohaságát az ipari munka alkotásaival ellensúlyozza?

És most eljutottunk oda, hogy a politika olyan tényező nálunk, mely az anyagi boldogulásra a legnagyobb mértékben befolyással van.

Iparunkra, kereskedelmünkre nem számíthatunk ma, hogy ez bennünk némi jó reménységet ebresszen a mezőgazdaság, a földművelés mostohaságaival szemben.

A bajnak nincs más oka, mint a közjogi (politikai) berendezkedés. Meg aztán a magyar politikusok azon helytelen álláspontja, melynél fogva az önálló vámtérület kérdését a legújabb időkig pártkérdésnek tekintették, holott az első sor-

TÁRCA.

Jókai Borsodban.

Miskolc, 1904. május hava.

(Folytatás és vége.)

A nevezett látogatás alkalmával fényes küldöttség várta a vasútnál az illusztris házaspárt, kik a fellobogó utcákon át a város fogatán végig haladva, Szathmáry Király Pálné úrnő Nagy Hunyad-utcai házában nyertek fényes ellátást.

Azon estén a Geröffy Andor által vezetett színházban Shakspeare Coriolánusa került színre Jókainéval Volunnia szerepében. — Előadás előtt a színpadon dr. Csáthi Szabó István válaszm. elnök átnyújtotta az ünnepeltnek a város ajándékát: egy libor vörös selyem tokban elhelyezett szép ezüst babékoszonit szép szá-

vak kíséretében, melyekre Jókainé a következő képen válaszolt:

— Szívem vezetett ide, kedves szülővárosomba.

Innen kísért hosszú művészi pályánra az első „Isten vezéreljen!”, itt fogadjon az utolsó „Isten hozott!”

Közbe egy fél század esik, tele drága emlékekkel. De mindezeknél kedvesebbek nekem most is a boldog gyermekkor édes emlékei, amik szülővárosomhoz vannak kötve.

A szerető anya áldása innen kísért végig egész életemen s jó apám írja otthonná szenteli reám nézve ezt a várost.

Úgy jöttem ide, mintha hazajönnék.

Boldognak éreztem magamat, midőn a színművészet ezen templomát felavatásakor, mint első üdvözölhettem e helyütt a hazai művészt; boldognak érzem most, midőn e helyütt Lúcsút veszek tőle.

Köszönöm mindenkinek, aki bennem a hazai művészetet oly lelkesen fogadja, e rám halmozott kegyességet.

Isten áldása legyen e városban örökké, a tiszta művészet szelleme uralkodjék ebben a házban.

A függöny felgördülése után Geröffy színgazgató üdvözölte a virágkoszorúkkal elhalmazott művésznőt s beszéde végén egy gazdag aranyozású díszes ezüstserleget nyújtott át neki.

Majd Mészáros Lajos, a társulat egyik jeles tagja adta át a szintársulat babékoszoniját, azután kezdetét vette az előadás s a városunk közönségének még egyszer alkalma volt gyönyörködni a művészi erő isteni szép megnyilatkozásában.

Másnap délután a Korona-szálló nagy termében tartott díszében hatalmas tiszteletdíjat hargzottak el az ünnepelt vendégek felé Lévay

Szelényi és Társa

Könyvnyomdája és könyvkötészetében
 Széchenyi-utca 34. szám. (A színházzal szemben)

bármily könyvnyomdai munkák: lakadalmi és bál meghívók, körlevelek, falragaszok, árjegyzékek, zárszámadások, táblázatok, kimutatások, művek, levélpapír és borítékok, czimkártyák, számlák, gyászjelentések, czimkék, névjegyek és itt fel nem sorolt egyszerű avagy több színben nyomandó munkák a legjutányosabb árak mellett és a legcsinosabb kivitelben készülnek.

Iskola-könyvek félvászon kötése 20 fillértől feljebb.

ban és kitűnően általános magyar érdek. Ha az meg lesz, akkor ennek az országnak a sorsát nem az időjárás szeszélye, hanem a földművelés mellett egy virágzó ipar és kereskedelem fogják intézni.

Választások a vármegyénél. Hét-főn, folyó hó 13-án övnegyedes közgyűlése lesz a vármegyének. Ezen a közgyűlésen kerül több állás választás alá. Ezek közül csak a *Gaszner* Gyula halálával megüresedett I-ső aljegyzői állás körül lesz nagyobb harc. Két pályázó van. Dr. *Kazay* László II-od aljegyző és *Zombory* Zoltán mező-csáthi szolgabíró. Zombory ismeretlen, idegen ember még a megyében. Dr. *Kazay* László idevaló, népszerű ember. Erdemei iránt elismeréssel vannak felebbvalói is, de azért nem támogatják. Nem, mert „szerintők” fiatal az első aljegyzői állásra. Igaz ugyan, hogy *Vadnay* Tibor 29 éves korában lett megyei főjegyző, *Zsóry* Gyurka 25, *Battlik* József pedig 27 éves korában lett főszolgabíró. Dr. gróf *Haller* József ezen a közgyűlésen szintén 27 éves korában lesz központi főszolgabíró. Szóval a precedensek oda következhetnek, hogy ezeknél az uraknál nem volt bűn a fiatalosság. De hát akkor miért bűn éppen *Kazay* Lászlónál? Miért nem lehet ő 28 éves korában II-od aljegyzőtől I-ső aljegyző? Ezt nem tudják megokolni az „illetékes körök” sem. Dícsérik mindenfelé, támogatni azonban nem hajlandók. Értésüléseink szerint azonban úgy tudjuk, hogy mindezek dacára dr. *Kazay* Lászlót tekintélyes többséggel fogja megválasztani az ő népszerűsége. A küzdelemből ő fog kikerülni győztesen, mert a megyebizottsági tagok tekintélyes száma „felsőbb meggyőződés” után sem találja bűnnek nála a fiataloságot.

A lap pontos küldése iránt mindenemű reklamáció ügyében tessék Széchenyi-utca 34. sz. a. fordulni.)

József, Soltész Nagy Kálmán, dr. Csáthi Szabó István, dr. Ixel Soma és Zelenka Pál ajkairól. Ezekre válaszolva tartotta Jókai Mór azt a magasztos pohárköszöntőt, mely városunk és vármegyénk iránt érzett szerelmének eklatáns bizonyítéka s mint ilyen, polgártársaink és utódaink előtt örökké feledhetetlen lesz.

A beszéd az ifj. Vánca Mihály által akkor szerkesztett „Miskolc és Vidéké”-ben van reprodukálva (az író a Csányi Béni és Rácz Endre neveket — talán csak futólagos átgondolás után — összekonfundálta benne) s a következőképpen hangzik:

Körülbelül 34 esztendeje, hogy ebben a városban jártam. Ilyen idő volt, mint most, csak annyival hidegebb, hogy lelkeink meg voltak fogyva. Nem volt akkor hazája a magyaroknak, bujdosunk itt-ott, feküdtünk meglapúlva, csendesen. Igen sokan, kik akkor a hernyóbáb álmaikat aludták, e vidéken búztak meg magunkat. Én Tardonán bujdostam Rácz Béni ref. lelkész házában. Azok voltak a keserves emlékezetes idők. Áldottak legyenek azok a bükkfák, melyek a szegény bujdosókat elrejtették. Áldott a nép, amely vendégszerető hajlékot adott azoknak, elhárította tőlük a veszélyt s szeretete melegével oszlatta el szívök bánatát. Holtomig emlékezetes lesz előttem ez a vidék, ahol nyártól télig néztem, mint rövidülnek a napok,

UJDONSÁGOK.

Athelyezés. *Fejérváti* László m. á. v. vasúti gyakornok Miskolcra Garam-Berzence állomásra helyeztetett át.

Hymen. Dr. *Ráth* Endre országgyűlési képviselő vasárnap tartotta eljegyzését *Soltész Nagy* Elza úrhölgygyel, *Soltész Nagy* Kálmán orsz. képviselő leányával. — Dr. *Krausz* Mór ügyvédjelölt eljegyezte *Klein* Terike kisasszonyt, özv. *Klein* Sámuelné leányát. — *Kohn* Sándor a Baumgarten Dániel és testvére helybeli nagykereskedő cég üzletvezetője eljegyezte *Mühlhoffer* Malvin kisasszonyt.

Póttárgysorozat a megyegyűléshez. Az 1904. évi június 13-ára egybehívott övnegyedes rendes törvényhatósági bizottsági közgyűléshez póttárgysorozatot adtak ki, melyből közöljük a következőket: Az elhalálozás folytán megüresedett vármegyei I. aljegyzői állásnak választás útján leendő betöltése. A kereskedelemügy m. kir. minisztérium leirata a Nekézseny, Sánta, Bóta, várkonyi út helyes nevének és útirányának szabatos megállapítása iránt, Zala vármegye közönségének átirata a strikkszerű összeheszelések megállítására törvény alkotása iránt Szabolcs vármegye közönségének átirata a Hajdu-Böszörményben felállítandó Bocskay István szoborra adomány iránt. A borsodmiskolci közművelődési- és múzeum-egyesület kérelme a múzeum gyarapodása folytán szükségessé vált szekrények beszerzéséhez 4360 korona megyei segély adása iránt. A borsodmegyei Erzsébet köz-kórházi bizottság javaslata a kórházi alkalmazottak fizetés javítása tárgyában. Gelej község határozata a beszűntetett postahivatal újbóli megnyitása esetén annak fenntartásához évi 200 koronának megajánlása tárgyában. A különböző alapok számadásai és a közgyűlés előtt 24 órával beérkező ügylek, melyek a főjegyzői hivatalban közszemlére fognak kitétetni.

Református zsinat. A magyarországi református egyház törvényhozó és legfőbb intéző testülete, az országos zsinat, rendszerint minden évben ül össze. Ez év november hó 10-én is megkezdte üléseit Budapesten. A zsinatnak összesen 116 tagja van, kiket az 5 püspökön és 5 főgondnokon, valamint 10 tanáron kívül — tehát 96 tagot — az egyes egyház-községek presbitériumai választanak. A tiszán-

innyi egyházkerületre — népességarány szerint — 14 képviselő esik, még pedig az egyházalkotmányoknak megfelelőleg, 7 képviselő a lelkészek, 7 pedig a világiak közül választandó. A képviselőkre beérkezett szavazatokat f. hó 4-én bontotta fel Sárospatakon egy bizottság. A szavazatbontás eredménye a következő: A lelkészek közül megválasztottak: Fejes István, Radácsi György, Révész Kálmán, Vadász Pál, Szabó Endre, Kérészi Barna és Czinke István, a világiak közül: Bernáth Elemér, Komjáthy Béla, Meczner Béla, Dókus Ernő, Ragályi Béla, báró Vay Elemér és Meczner József. Rajtok kívül részt vesznek a zsinaton: a tiszáninnyi egyházkerület részéről: Kun Bertalan püspök és báró Vay Béla v. b. t. t., főgondnok, továbbá a tanárok által megválasztott két képviselő.

A VI. ik egyetemes tanítógyűlés, mint köz-tudomású, július 3., 4., 5., 6. napjain lesz megtartva. Ezen a gyűlésen bemutatásra kerülnek a tárgysorozat mellett a legújabb tanítási módszerek, különösen az írva-olvasás, számtan és rajzoktatás köréből. A gazdasági ismétlő-iskolák, gyermek pszichológia, gyermekegészségügy stb. kérdésével külön szakosztályok foglalkoznak; ugyanakkor ekkor lesz az országos tan-szer kiállítás is. Miskolc városi községi tanító-testülete legközelebb tartott havi értekezletén Mózes Imre és Szepecsik János községi tanítókat bízza meg az országos gyűlésen leendő képviselővel, kik az újabb módszereket tanulmányozni fogják s arról, valamint a tan-szer kiállításról a tanítótestületnek jelentést tesznek. Községi tanítótestületünk eddig is szép példáját adta a tanügy iránti kiváló érdeklődésének, ők vezették be, ismertették és terjesztették az annyira bevált phonomimikát és a Gaál féle legyező-számológépet, nemcsak Miskolcon, de az egész Borsodvármegyében. Midőn örömlünknek adunk kifejezést a tanstület újabb határozata felett, melyet szinte vártunk is, egyszersmind azon kívánságunknak adunk kifejezést, hogy a jó példát követve az országos gyűlésen tanítóink minél nagyobb számban résztvegyenek s reméljük, hogy az iskolafentartók tanítóink ebbeli igyekezetét tö-lük telhetőleg támogatni is fogják!

Tűzoltó népnépegy. A miskolci önk. tűzoltó egyesület a f. hó 19-én rendezendő népnépegy tombolája sikerének érdekében az alábbi kérelmet intézte a közönséghez: „Kérem a

csak a remény, a szabadulás reménye nem jött a rövidülő napok során. Nap-nap után kiáltottam fel, mint Jákob a Horeb hegyén: „Nem bocsátalak el atyám tégedet, míg föl nem támasztod hazámat.” Ekkor történt, hogy életemnek áldott anyaga, a feleségem felkeresett. Elhozta hozzám a komáromi felmentő levelet, de ezzel még akkor nem mertem elindulni. Rácz Béni lelkész s jó harátom adott egy bizonyítványt, mely így hangzott: „Becsületes Kovács János, aki községben becsületesen szolgált, kíván felmenni Pestre, hogy ott újabb szolgálatot keressen”. Ez volt az igazság, amelylyel Miskolcra jöttem. Akkor még Miskolc nem úgy nézett ki, mint most; nem lehetett akkor nyomát se találni a nemzeti lobogónak, aki megtalálta volna azt, elküldték volna Olmützbe vasúton. Igen, vasúton, csak-hogy a lábán lett volna a vas. Beállítottam tehát a policei hivatalba s eladtam, hogy én vagyok az a Kovács János, aki paksust kér. Magyar ember volt az irodában, kiállította a paksust s azzal indultam Pestre szolgálatot keresni. — Élénk emlékezetemben van, mikor feleségemmel Pestre indultunk, a kocsis maga mellett mutatott helyet, mert hiszen fontos talpú paraszt csizmában csak nem ülhettem a tenseszony mellett! (Lelkes éljenzés és derűtség) Miskolc város második szülötte városom. Itt támadtam

fel újra, itt keltem síromból új életre. Erdemes volt-e újból kezdeni? (Roppant lelkesedés. Felkiáltások: Biz érdemes!) Önérzetemet tagadnám meg, ha azt mondanám, hogy nem volt érdemes. Én a néma betűkkel, feleségem pedig élőszóval ébresztgettük a nemzetet. És az csakugyan fel is ébredt. Most 34 esztendő múlva már minden megváltozott, a szabad gondolkodás és tevékenységnek nincsen vetve gát. Borsodmegye közönsége éppen most érvényesíté jogait a tisztújításban és e kiváló napra szék-városa lobogóva van. (Felkiáltások: Nem azért!) Egy repülni készülő városba léptünk s Kovács János nem bánta meg, hogy feleségétől Budapestre ment szolgálatot keresni. Én poharam emelem magam és nőm nevében Miskolc városáért. Az ég tegye boldoggá e várost a boldog hazában. Borsodmegye fiai és leányai legyenek oly nagyok, mint elődei voltak; de legyenek boldogabbak, mint elődei voltak. (Hosszas, forró, lelkes éljenzés!)

E-te hat órák az ev. ref. főgimnázium ifjúsága fáklás-menetet rendezett a Szathmáry-Király ház előtt az illusztris vendégek tiszteletére. Az ifjúság szónoka Szirmay István, csinos beszéddel üdvözölte Jókait és nejét, kik a középső ablakokban azonnal megjelentek. A beszédre Jókai is válaszolt.

A nemzet koszorús költője beszédében el-

tűzoltó e
tes Tűzo
fennállás
szóházán
népünne
számát
sorjáték
játékony
sületünk
mányozn
ez alkal
s mind
teljesite
tanak le
tékhoz
beszerze
val nép
kegyese
csékely
gadjuk
május 1
r. b tá
rancsno
vében:
Gusztáv
tárgyak
nyok 19
Erzsébe

Ko
dött
ten bá
talan p
tiszáni
talan p
István,
Meczn
Révész
póttag
fontosa
készít

B
állate
sunkb
egyes
tartan
A nap
elnök,

mond
júság
szépé
mind
erős
kesít
anyár
azért
tében
pelt,
az it
fárac
a kö
ma
ifjús
nyon
apái
igyel
— h
lékn
igye
Iste
gond

nat
repl
ban

tűzoltó és mentő-ügy lelkes barátaihoz. Önkéntes Tűzoltó és Mentő Egyesületünk 30 éves fennállása alkalmából tűztoronyának és mászínházának helyreállítása javára nagyszabású népnünpélyt rendez. Népnünpélyünk egyik számát a tombola-sorsjáték képezi. Hasonló sorsjátékainkhoz a nyereménytárgyakat — a jótékony cél érdekében — a multban is egyesületünk lelkes támogatói voltak szivesek adományozni. Teljes bizalommal fordulunk azért ez alkalommal is a nemesen érző jó szívekhez s mindazokhoz, kik a mások javára önzetlenül teljesített szolgálatainkban segítségünkre óhajtanak lenni s kérjük, hogy a tombola sorsjátékhoz alkalmas nyereménytárgyak, vagy azok beszerzéséhez szükséges összeg adományozásával népnünpélyünk s ügyünk sikerre jutását kegyesen előmozdítani sziveskedjenek. A legcsekélyebb adományt is hálás köszönettel fogadjuk s hírlapilag nyugtázzuk. Miskolc, 1904. május 15. Hazafias üdvözléssel: Pores János, r. b. társelnök, Szombathy Sándor, t. o. főparancsnok r. b. elnök. A tombola-bizottság nevében: Gencsi Samu dr., Máhr Pál, Buljovszky Gusztáv, Weidlich Pál, Túry József. Ajándék-tárgyak, vagy e célra szánt pénzbeli adományok 1904. június 18-ig Túry József lakására, Erzsébet-tér 4. szám küldendők.

Konvent. Hétfőn délelőtt 10 órakor kezdődött az ev. reformátusok konventje Budapesten báró Bánffy Dezső főgondnok és Kun Bertalan püspök elnöklése alatt. A konventen a tiszáninneni kerületből megjelentek: Kun Bertalan püspök, báró Vay Béla főgondnok, Fejes István, Radácsy György, Bernáth Elemér, Meczner Béla rendes tagok; Kérészy Barna, Révész Kálmán, Dikus Ernő és Ragályi Béla póttagok. A három napig tartó konventnek legfontosabb tárgya az őszkor tartandó zsinat előkészítése volt.

Baromfi kiállítás Miskolcon. Pirchner János állattenyésztési főfelügyelő a napokban városunkban időzött a borsodmegyei gazdasági egyesülettel Miskolcon szeptember hó végén tartandó baromfi vásár és kiállítás ügyében. A nap folyamán Miklós Ödön gazd. egyesületi elnök, dr. Tarnay Gyula alispán, dr. Szentpáli

mondá, hogy sokszor volt alkalma lelkesült ifjúságot látni s ő ennek mindig örül, mert a széper és nemesért lelkesülni tudó ifjúság mindig biztos zálogát képezi évek múltán egy erős nemzedéknek, melyet igazi honfűz lelkesít mindenért, ami e hazának, e közös édes anyának jólétét, érdekeit előmozdítja. De örül azért is, mert Borsodmegye közelmúlt történetében annyi sok jeles és kitűnő férfi szerepelt, hogy ha azok nyomdokait akarja követni az itteni ifjúság, bizony-bizony igen sokat kell fáradni és igyekezni. Minden pálya nehezebb, a körülmények is változtak, nem olyan könnyű ma már haladni, mint azelőtt volt. Pedig az ifjúságnak az a feladata, hogy a dicső ősök nyomdokait kövesse, sőt több: múlja felül apáit, legyen jobb, nagyobb, hírnevesebb. „Mi igyekezni fogunk, — mondá a koszorús költő — hogy ifjainkat ne használja fel ágyútölteléknek egy rossz politika, hanem támogassa igyekezetében, haladásában! (Viharos éljenzés.) Isten éltesse a miskolci tanuló ifjúságot és a gondviselés áldása legyen törekvésein!”

December 24-én este Jókainé közkívánatra megismételte a Coriolánusban való szereplését.

— — Ezek voltak a Jókai-házaspár 1883-ban történt itt időzésének főbb mozzanatai.

Jókai Mórt az 1894. január 6-án tartott

István polgármester, Póka Sándor állattenyésztési felügyelő és Vértessy Tivadar gazd. egyesületi titkárral megtekintették a népkertet s azt a kiállítás céljaira megfelelőnek találták s a kiállítás és a vásár megtartását végleg elhatározták. Az előmunkálatok és teendő intézkedések legközelebb megtartandó értekezleten fognak megállapíttatni.

Meghívás tornaversenyre. A helybeli kir. kath. gimnázium tornavizsgálója és versenye ma, *csütörtökön* délután 4 órakor lesz a gimnázium udvarán. Úgy a magánosokat, mint a hiv. testületet, szülőket, a tanúgy barátait tisztelettel meghívjuk. Az igazgatóság.

A vasuti sztrájk és a katonaság. A sztrájk alkalmával katonai szolgálatra behívott vasutasokat — mint értesülünk — e hó 14-én fogják a katonai szolgálatból elbocsátani. Az ide vonatkozó rendeletet a honvédelmi miniszter már elküldötte az illetékes katonai hatóságoknak.

Értesítés a szülőknek. A tiszáninneni ev. ref. egyházkerület, mely oly sokat áldozott már a növevelés szent ügyének, miskolci felsőbb leányiskolájának, teljes hat osztályúvá fejlesztését, azaz elsőrendűvé tételét elhatározzán, a felsőbb leányiskola *ötödik* osztályát a jövő 1904/905. iskolai évben megnyitja. Beiratkozni lehet már most — vasárnap kivételével — f. június hó 12—20-ig, d. e. 9—11-ig az intézet Palóczy-utcai helyiségében. Az V. osztályba csakis oly növendékek vehetők fel, akik a felsőbb leányiskola IV. osztályát elvégezték; másfokú intézetekből átlépők csakis felvételi vizsgálat alapján, amely szept. első napjain tartatik s melynek díja 20 korona. Akik először lépnek az intézetbe, egyszerűsmindenkorra 4 korona beirási díjat fizetnek, ezenkívül a III—V. oszt. növendékei 6 koronát a tanári nyugdíj alapra. Ajánljuk ez előnyös taníttatási módot a t. szülők figyelmébe, mert az ötödik osztály tananyaga azonos a tanító-nőképzőintézet I. osztályának tananyagával. Miskolc, 1904. június 6-án. *Az igazgatóság.*

Évzáró vizsgálatok sorrendje a helybelli állami polgári iskolában. Június 8-án d. e. 8 órától évzáró-ünnepély. Június 20-án délelőtt

ötvenéves írói jubileuma alkalmával Miskolc város képviselőtestülete a város díszpolgárává választotta. Az íróhoz intézett erről szóló átirat és a díszpolgári oklevél szövege, mely a város akkori jeles tollú főjegyzőjének, Diószeghy Györgynek a fogalmazása, Jókai halálakor a helyi lapokban ismertette volt, azért annak közlését most mellőzöm.

Jókai Mór a fentebb említett regényén kívül még sok más munkájában szerepelteti vármegyénket. Ilyenek pl. „A barátfalvi lévita”, melyben hosszasan foglalkozik városunk történetével és a bükkvidéki falvakkal; továbbá „A miskolci szűz”, melynek tárgyát a 48-as időkből vette. „Zsolcza hőse”-ben a felső zsolccai síremlék alatt fekvő negyvennyolcas honvédek gyászos, de dicsőséges történetét beszéli el. Városunkról írt legutóbbi munkája a „Miskolcziak” című hosszabb történeti elbeszélés, melyben a Miskolczy-Simonok egyik 1600. körül élt elődének regényes, históriáját írja le a családtól beszerzett okmányok alapján.

Miskolc város Jókai halálakor távirat, koszorú- és küldöttséggel fejezte ki a nagy halott iránt való részvétét; de míg Jókai a nevében él, örök emlékezést és szeretetet érdemel tőlünk, ki róluink oly sokszor megemlékezett és bennünket oly igazán szeretett. S. J.

7 órától az I. a. és I. b. oszt. vizsgálata. Június 21-én délelőtt 8 órától a II. a. és II. b. oszt. vizsgálata. Június 22-én délelőtt 8 órától a III. a. és III. b. oszt. vizsgálata. Június 23-án délelőtt 8 órától kezdve a IV. a. és IV. b. vizsgálata, június 23-án pedig d. e. 8 órától kezdve magántanulók vizsgálatai és pedig d. e. az írásbeli, d. u. esetleg június 25-én reggel folytatódó a szóbeli vizsgálatok.

Meghívás. A június 19-én tartandó tűzoltó népnünpély főrendezője ezúton is kéri az összes r. bizottságok elnökeit és tagjait, hogy f. hó 9 csütörtökön d. u. 5 órakor a tűzoltó őrtanya helyiségében mulhatatlanul megjelenni sziveskedjenek s a végleges program megállapíttatása céljából hozzak magukkal az általuk összeállított műsort.

Insektor a legerősebb rovarpor. Senki se dobja ki pénzét rovarirtónak nevezett s erősen hirdetett szerekért, míg kísérletet nem tett a legerősebb rovarporral, az insektorral, hogy meggyőződjék arról, miszerint az insektor még a legszivósabb életű alatókat is, mint a poloskát, svábbogarat stb. teljesen kiirtja, mert sokkal erősebb, mint az eddig feltalált, legerősebbnek mondott rovarpor. 20, 40 és 60 kros csomagokban egyedül csak Szabó Béla drogériájában Miskolcon kapható

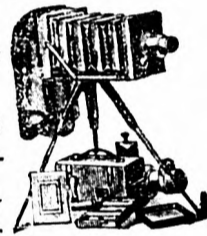
DUNKY FIVÉREK

— cs. és kir. udvari fényképészek műterme —

MISKOLC Városházánál 20.

Országos híró műtermeink vannak:
Kolozsvár, Miskolc, S.-A.-Ujhely és
Deesen.

Műkedvelők részére friss vegyszerek és minden kellékek kaphatók.

TÖRVÉNYKEZÉS

— Esküdtzéki tárgyalás. —

1904. június 7.

Apagyilkos.

Ifj. Fóris János s.-kazinci bányamunkás f. évi április 17-én összeszólaalkozott atyjával, id. Fóris Józseffel, akit eközben úgy szunt nyakszirtén, hogy az nemsokára kiszenvedett.

Szándékos emberölés büntetével vádolva került ifj. Fóris János az esküdtbiróság elé, amely a következőképpen alakult meg: elnök: Póts Endre kir. táblabíró, szavazó-bírák: dr. Zelenka Lajos és Geöcze Bertalan. Ügyész: dr. Szapár József, védő: Orbán József s.-sztpéteri ügyvéd. Esküdtékül kisorsoltattak: Sugár Ignác, Silbiger Ármán, Dick Miklós, Klein József, Hosszafalussy Gyula, id. Bendrin János, Lovich Barna, Merkl Gyula, Eichenberg József, Alexy Hugó, Csorba József, Singer Lajos.

Vádolt az elnök kérdésére beismeri a rárótt bűncselekményt, de tagadja, hogy atyját szándékosan ölte meg. Tettét önvédelemből követte el.

A kihallgatott tanúk a bűncselekmény részleteire adtak felvilágosítást. Az elhunyt id. Fóris János-t mindnyájan iszakos, kötekedő, verkedő, összeférhetetlen természetű embernek ismerték.

Dr. Szapár József, kir. alügyész nagyhatású vádbeszéde s Orbán József sajozszeptéteri ügyvéd talpraesett védőbeszéde után az esküdték ifj. Fóris János-t halált okozott súlyos testi sértésben mondták ki bűnösnek, melynek folytán a bíróság 6 évi fegyházra ítélte.

CSARNOK.

Professzor úr Ámor.

— Regény. —

Az „Ellenzék” számára írta: Horkay Elemér.

Katinka asszonynak könybe labadtak a szeméi, mint valami érzékenyszívű gyermeknek, kit szelíd jóakarattal dorgál meg az apja s éppen válaszolni akart, valami bocsánatkérés, engesztelés felét, amikor az inas lépett be s szokása ellenére mélyen lehajolva Pál úr föléhez, suttogó hangon jelentett valamit. A fiatal, előkelő orvos helyeslően biccentett a fejével s intett az inasnak, hogy távozzék, aztán halk, dallamos s erőszakoltan közönyös hangon fordult a mellette ülő Katiukához:

— Baba édes! Ne ijedjen meg. Kint az előszobában a férje várakozik. Katinka halkán felsikoltott, de a fiatal orvos nem engedett neki időt, hanem hirtelen, tiszteletteljes gyöngésséggel kezét csókolt s kiuitva az elegáns garcon lakás halófülkéjének tapetta-ajtáját, kibocsátotta Katinkát, aki legnagyobb meglepetésére az emeletről levezető lépcsőt találta maga előtt s barátságos mosolyal intve Pál úrnak, sietett az őt fenyegető veszélyből menekülni.

Ugyane pillanatban az orvos régi, meghitt inasa előzékenyen tárta fel a lakás szalonjának ajtáját báró Harsányi István kamarás úr, Katinka asszony férje előtt, ki firkészőleg tekintett végig a berendezésen, aztán bizonyos meglepődöttséggel mondta:

— Pompás lakása van ennek a Palinak! Igazi nőhódítóknak való otthon. — S milyen illatos.

E pillanatban lépett a terembe az orvos, kinek arcán már meg sem látszottak előbbi cinikus kedvének nyomai s a barát szeretetreméltósága és az orvos komolyságával üdvözölte a bárót:

— Hozott Isten báró úr! Csak nem vagy beteg?

Harsányi kamarás elmosolyodott.

— Nem vagyok beteg! — Aztán élénken szaglászva tette hozzá:

— Milyen kábitó illat van itt. Milyen illatszert használ?

Az orvos a dohányzó asztalhoz lépett, honnan szivarokat hozott vendége számára, aztán fanyar mosolyal mondta:

— Én barátom egyáltalán nem használok parfümöt, mert mint orvos, nem vagyok barátja ennek az aetherikus idegizgatásnak, mely legfeljebb vén ruéknek és hysterikus asszonyoknak való. Amit itt érezsz, azt különben bátran a beteg asszonyok hervadó csokrából felszálló illatnak lehetne nevezni, mert ezekben az illatfelhőkben, melyek tényleg pácienseim csipkehabos ruháiból áradnak ki, a Chypre-től a „Marechal Niel”-ig mindent találhatsz.

— Apropos, az asszonyok! — mondta a kamarás. En is asszonydologban járok nálad... a feleségemről van szó.

Pál doktor pillanatra meghökken, de aztán tünényes gyorsasággal nyerte vissza higgadtságát s lekötelőző előzékenységgel kérdezte:

— Talán gyöngékedő ömeltósága?

A kamarás a beteg asszonyok által meggyötött férjek fájdalmával sóhajtott fel:

— „Gyöngékedő”? A helyzet kedves barátom egyszerűen tarthatatlan. Hiszen ismered a feleségemet?! Áldott, jószívű asszony, de annyira hysterikus, hogy már alig lírok vele. Képzeld csak, — folytatta a kamarás, kénye-

lembe belyezkedvén a duzzadó bársonyszéken — tegnap este mit sem sejtve jövök haza a klubból. Lehetett tizenegy óra. Keresem a feleségemet, de nem találom. Megnézem a budoárját — ott sincs. Végre a cselédségtől tudtam meg, hogy a méltóságos asszony egy órával ez előtt, tehát *tíz órakor este* befogatott s elment kocsikázni — a lovászommal. Már közel járt az idő éjjélhez, amikor megjöttem s amidőn szemrehányást tettem neki illetlen magaviseletért, vásott gyermek módjára kacagott a szemem közé: „Nem tetszik? — kérdezte kihívó kacérsággal. — Nos, hát tudja meg, hogy Tom, a maga szokéja igen kellemes fiú. Legalább is kellemesebb, mint maga kedves barátom, aki örökké fanyar, unalmas és — ostoba! Érti? Ha pedig kifogása van az ellen, hogy este sétakocsikázom a szokéjával, akkor hát, majd délutánoként viszem magammal a Stefánia-útra. Ott legalább mindenki látja!” Nos, barátom, — mondta ismét sóhajtván a kamarás — mit ssólsz ehhez?

(Folyt. köv.)

NYILT-TÉR.*

Nem dr. Kovács Józsefnek, de nyilatkozatára kénytelen vagyok felelni. — Válaszképpen, — amint elmondta valamelyik jó emberem az én esetemet, nekem is tanácsolta egyik ellen-sége, hogy elevenitsem fel előletemek egy egy olyan epizódját, mely becsületbíróság tárgyalásának képezte anyagát. Én azonban ezt az ajánlatot felháborodással utasítottam vissza, mert a magam védelmére nincs szükségem a más sértetéésére.

Sohasem tagadtam s minden jó ismerősömnek ma is elpanaszolom, hogy a jogi ismeretekben való járatlanságom folytán olyan bajba kerültem, hogy a Curia 50 fit pénzbüntetésre ítelt. Hogy milyen bűnös voltam, azt a büntetés csekélyége — melynél többet nem a jogi ismeret hiánya miatt dr. Kovács József is kapott — mutatja, de bárki megtekintheti az ítélet indokolását is s az igazolja, hogy én okmányt nem hamisítottam.

Esetemet a curiai ítélet vételekor s azóta

* Az e rovat alatti közleményekért nem vállal felelősséget a Szerk.

is közötem nagyon sok jogtudó ismerősömmel, akiknek úgy jogi, mint erkölcsi ítéletére sokkal többet adok, mint a dr. Kovács Józsefnek; s azok megnyugtattak, hogy cselekményem — melynek eikövetésénél semminemű érdek nem vezetett — nem tesz engem méltatlanná, hogy a társadalmában azt a helyet, amelyet a nélkül az ítélet nélkül elfoglaltam, azután is el ne foglalhatnám.

Magának, dr. Kovács Józsefnek a múlt nyilttéri válaszával egyebet s többet felelni nem szándékszom.

Miskolc, 1904. június 8.

Cseh István,
városi képviselő.

Laptulajdonos: Szelényi Lajos.

Pályázati hirdetmény.

A Miskolcon alakulóban levő **Népbank** mint **Szövetkezet** alapítói 1400 korona kezdő fizetéssel pályázatot hirdetnek

~könyvelői állásra.~

A pályázati kérvények folyó évi június hó 25-ig dr. Weisz Géza miskolci lakoshoz nyújtandók be. Az állást folyó évi augusztus hó 1-én kell elfoglalni s ezzel egyidejűleg óvadékol 2000 koronát letenni.

Előnyben részesülnek olyanok, kik szövetkezetnél már alkalmazva voltak.

Sok pénz!!

400 koronáig kereshetnek minden rangu egyének havonként, riziko nélkül, mel-
lékkereset gyanánt. Bővebbet
A. B. 61. alatt Annoncen
Bureau des „Merkur“ —
Stuttgart, Schwabstr. —

Alapított 1853.

Alapított 1853.

SZLAVKOVSKY IMRE

takaréktűzhely és épületlakatos Miskolcon, Horváth-u. 12.

Első miskolci motorhajtásra berendezett
lemez- és lakatosáru-üzlet.

Ajánlom újonnan berendezett nagyszabású műhelyemben készült elejes és asztal-tűzhelyeket, mindenféle nagyság és kiállításban, falazva, küll-, belföldi és majolikás cserepekkel; ugy-szintén teljes vasból, csakis a legjobb anyagból s ezekből állandó nagy raktárt tartok készletben. Abban a helyzetben vagyok, hogy elegáns és csinos alakban, valamint gondos, célszerű kivitelben, mintszerű és e mellett szelíd és tarts munkát állíthatok elő, úgy, hogy bármely szolid kon-kurrenciával versenyezhetek.

Ismét elárusítók kedvezményben részesülnek.

Elvállalok továbbá épületvasalásokat, folyosó-, lépcső- és sir-rácsokat, vaskapukat, Wer-theim-szekerényeket a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Rajzokkal és költ-
ségvetéssel szive-
sen szolgálók.

Olcsó tűzhely-
bevásárlási forrás.

Koks-kályhákat
napi 50 fillér díj mel-
lett kölcson adok.